

Előfizetési árak:
Egy évre . . . 10 frt — kr.
Fél évre . . . 5 „ — „
Negyed évre . . . 2 „ 50 „
Egy órá . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.
tovább az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1-ös szám
I. EMELET
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adtnak

Hirdetések
a kiadóhivatalban vétetnek 13

A nemzeti állam megszilárdítása.

Pécs, 1895. szeptember 13

Bánffy Dezső miniszterelnök szilágy-somlyói beszámolójában kijelentette ugyan, hogy a közigazgatás újjászervezésére vonatkozó törvényjavaslatokat nem szándékozik a folyó országgyűlés által tárgyalatni, de 1897-ben előveendő lesznek, mert közigazgatásunk újra szervezése, a végrehajtásnak az egész vonalon az állam kezébe való letétele mellett már el nem halasztható. A magyar nemzeti állam megszilárdítása e nélkül nem lehet, nem szabad azt feláldoznunk képzelt értékű helyi befolyásokért.

Ezt mondja Magyarország miniszterelnöke, ki azzal dicsekszik, hogy „nem a hangzatos szép szavak felelősség nélküli sikamlós politikája ez.” Hát van-e hangzatosabb, üresebb frázis, mint az, hogy a közigazgatásnak az egész vonalon való államossítása a magyar nemzeti állam megszilárdítása érdekében történik; van-e sikamlósabb politika, mint annak hirdetése, hogy az utolsó falusi bakternek is a kormány közvetlen rendelkezése alá való bocsátása elengedhetlen szükség államunk megerősítésére s hogy az autonóm közigazgatás csak képzelt értékű helyi befolyások érvényesítésére való?

Nézzünk egyszer szemébe annak a mostanság annyira felkapott s már szinte szálló igévé lett frázisnak!

A magyar nemzeti állam kiépítése, megszilárdítása érdekében történik minden s a külföld ezt hallva bizony azt hihetné, hogy a magyar nemzeti állam már oly sziklaszilárd alapokon nyugszik, oly megvívhatlan bástyákkal van körülvéve, hogy bármely oldalról ellene törő minden támadás tehetetlenül törik meg rajta.

Igaz, ilyennek képzelhetné a külföld a mi kormányainknak idehaza hangoztatott frázisaiból a magyar nemzeti államot, ha magyar állam létezéséről egyáltalán tudomása lenne.

De a külföldet frázisokkal elámitani nem lehet, hogy államnak tekintsen egy olyan tarto-

mányt, a mely hijával van mindazoknak az állami attributumoknak, a melyekkel Európa legkisebb államocskája is fel van ruházva.

Azzal csak mi ámitjuk magunkat idehaza, hogy állam vagyunk, de a külföld nem képes felfogni azt, hogy miként létezhet állam, a mely mint ilyen az államok koncertjéből ki van zárva, a melynek képviselője a külföld előtt a melynek hadserege nincs, hanem csak penzt es emberanyagot szolgáltat egy oly hadseregbe, a mely ki van véve az ő rendelkezése alól, a melyet idegen nyelven igazgatnak és vezényelnek, a mely idegen lobogó alatt harcol; állam, a mely a saját államosságát annyira nem tudja érvényesíteni, hogy saját fiait állami nyelvnek csufolt saját nyelvén képeztesse ki a tőle idegen hadsereg szolgálatára.

Ne csudálkozzunk rajta, hogy a külföld csak egységes osztrák-magyar monarchiát ismer és magyar államról fogalma sincs, mert nem a külföldön uralkodik e tekintetben fogalomzavar, hanem minálunk idehaza. Állam önállóság nélkül nem állam s így a külföldnek van igaza, a mikor hazánkat államnak el nem ismeri.

Hogy tehát a nemzeti magyar államot megszilárdítani lehessen, először meg kell teremteni a magyar államot mindazokkal a jogosítványokkal, a melyek nélkülözhetlenül szükségesek ahhoz, hogy valamely ország államná legyen.

Mindaddig pedig, míg ez meg nem történhetik, a legszívósabban kell ragaszkodnunk legcsekélyebb jogosítványunkhoz is, a mely alkotmányunknak még megmentett maradékait biztosítja.

Mert hát nézzünk körül, ugyan miféle biztosítékaink vannak arra nézve, hogy egy szép napon arra ne ébredjünk, hogy ismét Ausztriába végkép bekebelezett koronataromány vagyunk? Fegyveres erővel nem rendelkezünk, a hadsereg alkotmányunkra feleltesketve nincs; állami hivatalaink onnét nyerik utasításait, a honnét a fizetést, ha a tényleg szolgálatban levők meg is tagadnák az engedelmességet, majd engedelmességednek azok, kiket a helyükbe ültetnének. Nincs tehát más alkotmánybiztosítékunk, mint a király koronázási esküje s a

törvényhatóságok önkormányzata, a végrehajtó hatalomban való részesedése.

Addig, míg isten kedvező kegyelméből dicsősegesen uralkodó királyunk ül Magyarország trónján, a koronázási eskü erősebb biztosítéka alkotmányunknak, mint ha a szuronyok milliói felett rendelkeznének, de hát ez a biztosíték mégis csak mélyhez van kötve, mely a személylyel együtt el is mulik, alkotmány garanciának tehát csak tárgyi biztosíték fogadható el, mert hisz jöhetnek uralkodók, a mint voltak is, kik a koronázási esküt le sem teszik.

Egyetlen tárgyi biztosítékunk tehát egy esetleges alkotmányelkobzó államcsiny ellen törvényhatósági önkormányzatunknak az a jogosítványa, hogy a végrehajtó hatalom gyakorlatában autonóm közigazgatása által részesül. Alkotmányunkért való százados küzdelmeink elegendőleg bizonyították, hogy alkotmányunknak ez az egyetlen biztosítéka volt csak képes megmenteni hazánkat az Ausztriába való beolvasztástól, mert minden egyes törvényhatóság egy-egy külön megostromlandó bástyája volt alkotmányunknak.

Az is csak ujabban felkapott üres frázis, hogy törvényhatóságaink manapság már nem képesek az ily védőbástya szerepét betölteni, tehát alkotmánybiztosítékul sem szolgálhatnak már.

Igaz, hogy legújabb dicső alkotmányos kormányaink annyira megnyirbálták minden oldalról a törvényhatósági önkormányzat lényegével járó jogosítványokat, hogy a nemzeti jogok védelmére már nem oly erősek, mint hajdanta, de legalább él még a harcos, ha a fegyvert ki is csalták a kezéből, s a ki él, az majd szerez magának védőfegyvert a veszély idején.

Gondoljunk csak vissza a nemzet nagy gyásznapjaira, a mikor a modern Magyarország megteremtője, milliók felszabadítója a ravatalon feküdt, hol volt az a magyar nemzeti állam, melyet Bánffy az államossítással megszilárdítani akar? A híres államszilárdító féltében megszokott a temetés elől Erdélybe, azok pedig, kik a „magyar nemzeti állam” kenyerét ették, szobafogságba voltak internálva, nehogy a nemzeti felbuzdulás lehe érthesse

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A nagyságos ifi'asszony.

Irta: Bérczy Károly.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —
(Vége.)

A baba-asszony a szomorú tudósítás vétele után gyerekestül még az este visszajött a városba. Fuldokolva zokogott, mikor az ágyon még mindig eszméletlenül fekvő Tapolcay szintelen, fehér arcát és a vért permetező sebhelyet meglátta.

— Tapolcay, édes jó Tapolcay, — mondá az ágyhoz térdelve, — ébredjen, nyissa föl szemeit, én vagyok itt Abdayné! Vigasztaljon, hogy nem fog meghalni! Istene, hát már mindenkit elszállítasz melőlem?!

Ézre se vette, hogy Kolos Feri is a szobában van s az orvosnak segédkezve, tépést áztat a jeges vízbe.

— Legyen nyugodt nagyságos asszonyom, — csitítá az orvos — ha az esetleges seblázon tülesik, néhány nap múlva a golyót kiveszszük testéből s három-négy hét múlva fölépül. Nagyságos asszonyom pedig legjobban teszi, ha a fölösleges izgalmakat kerülve, azonnal hazamegy. Ha parancsolja, naponként értesítjük Tapolcay hogylétéről.

— Nem, nem megyek haza, — felelé csipkékendőjét arcára fogva — itt maradok, míg teljesen meggyógyul. Ha én nem volnék, nem lőttek volna meg. En is akarom hát ápolni.

Haszatlan volt az orvosok minden tiltakozása s

végre is úgy sikerült a szobából kivezetni, hogy értékre adták, miszerint Tapolcay gyors felgyógyulására lenne hátrányos jelenléte; de azért nem ment haza, hanem az emeleten nyitattott szobákat és naponként személyesen vette át az orvosok értesítéseit.

Ötödnapra Tapolcay helyzete annyira javult, hogy a golyót kivehették testéből s megengedték Abdaynének, hogy meglátogathassa.

Mikor Tapolcay meglátta a földesasszonyt, felelve minden baját, örömteljes, bár még gyöngyhagyon szólt:

— Mivel érdemelt meg, hogy meglátogat?

— Megboldogult uramnak a barátja hogy beszélhet így, kinek én annyi jót köszönhetek? — felelé kezét nyujtva Abdayné — jól tudom, hogy miattam került ebbe a bajába is s én csak életemmel válthatnám meg a maga szenvedéseit.

— Hát a kis Kricsi gyerek?

— Azt is behozom azonnal. Ugyis minden nap kérdezősködik maga után. Hogy fog majd örülni, ha magát látni fogja?!

Mire Abdayné fiával együtt visszatért, Tapolcayt harmadmagával találta. Kolos Feri ült ott ágyánál s egy galambszelidőségű, fiatal szőke nő, — Kolos Feri legfiatalabbik nőtestvére, a legszebbik Kolos leány. — Eszter.

Abdayné nem tudott zavarában mit tenni. A pillanatnyi csöndöt Tapolcay törte meg.

— Ne lepje meg nagyságos asszonyomat e találkozás. Ferivel kibékültünk s ő a legnehezebb óráimban is éjjel-nappal mellettem volt. Nemkülönbben a drága Eszter kisasszony is, aki Feri barátommal együtt mindent elkövetek, csak hogy minél tőrhetőbbé tegyék a seb okozta rájdalmakat.

— Haragszom magára is, meg az orvosaira is, — mondá Abdayné, — amiért nekem nem engedték meg, hogy Kolos urral és kedves nővérel megoszthattam volna e nemes önfeláldozást.

— Csakis magát féltettük, — válaszolá Kolos Feri, — hogy innen távoltartottuk. Amilyen ideges teremtés, még megbetegedett volna; pedig a maga egészségére szüksége lesz önmagának, meg más valakinek is.

— Ugy bizony, szüksége lesz más valakinek is, — tette hozzá ártatlan célzással Eszter kisasszony, kire Abdayné olyan tekintetet vetett, mintha féltene tőle ezt a még most ismeretlen, de az édes sejtelen homályába burkolt valakit.

Egy esős, komor délután Abdayné azon szándékkal jött le a beteghez, hogy közölje vele hazamenetelét, mivel Tapolcay hogyléte már nem adott okot a legkisebb aggodalomra is. Néhány nap múlva az orvos állítása szerint bizon elhagyhatja a szobát.

Mikor belépett Tapolcayhoz, ezt szenderegve találta. Szive fölött tartott jobbkezeben egy félig kinyitott Marechal-Nil rózsát tartott. Nem akarva e jóleső pihenésből fölsavarni, lábujhegyen az ablakhoz ment s ott a kis consol-asztalkán heverő lapok közül egyet elvéve, leült olvasgatni.

A szobában nyugodt mély csend, a beteg takaróján levő rózsá erős illata s Tapolcay csöndes, monoton pihegése Abdayné kedélyére oly tompító hatással volt, hogy az ujságot önkénytelenül a szőnyegre dobva s félig lehunyt szemeit az alvó férfi pirosonni kezdő arcára vetve, férje halála óta most először kezdte fontolgatni özvegyi állapotát.

Eszébe ötlött fiatal kora, a még előtte álló

őket. Hol maradtak volna a törvényhatóságok, ha akkor a magyar nemzeti állam a közigazgatás államosításával már megszilárdítva lett volna? Bizonyára ott, a hol a katonaság és a többi államhivatalok s a gyászban a misera plebs contribuens magára maradt volna.

Hogy a közigazgatás államosítását nálunk hamis céger alatt hozzák forgalomba, s hogy annak valódi célja nem a nemzeti állam megszilárdítása, hanem még létező egyetlen reális alkotmánybiztosítékunk elkobzása, azt már kezdik belátni azon a párton is, mely eddig az államosítás híve volt abban a hiszemben, hogy a közigazgatás bajain csak így lehet segíteni.

Az Apponyi-pártot szolgáló „Budapesti Hírlap” tegnapi vezércikkében beismeri, hogy Bécsben nagyon kívánják a közigazgatás államosítását, mert az osztrák bürokráciának páros behozatalát akarják Magyarországon az egybeolvasztás és abszolútizmus előkészítésére.

Nos, ha ezt belátják azon a párton, a mely magát „nemzeti”-nek nevezi, akkor le is kell tenniük az államosítási eszmével, mert a végrehajtó hatalom nélküli önkormányzat, ha még oly szép jogkört is iktatnak számára a törvénybe, üres szó marad, melynek se csontja, se hús.

A közigazgatást pedig meg lehet javítani az önkormányzat körében is, csak szüntessék meg a megyei klikkeknek kortesérdekekből való folytonos dédelgetését.

Hírek.

Pécs, 1895. szeptember hó 13.

— **(Gyászmise László főhercegért.)** A helybeli tanítóképzede ma reggel 8 órakor a Lyceumtemplomban az elhunyt László főherceg lelki üdvéért engesztelő szent mise áldozatot hallgatott, melyen Döbrössy Alajos intézeti igazgató fungált. A tanintézet növendékeiből álló énekkar Eckhardt Antat zenetanár „Requiem” című gyönyörű gyászzénekét adta elő kitünő betanulással.

— **(Igazságügyi kinevezések.)** A király Farkas Sándor székes-fehérvári járásbírói albirót a pécsi kir. törvényszékhez bíróvá; Rasky József dr. szegedi ítélőtáblánál alkalmazott bírói jegyzőt, ki tanulmányait Pécsen végezte, a temesvári kir. járásbíróshoz albiróvá nevezte ki.

— **(Áthelyezések.)** A király megengedte Varga Nagy István nagyikindai törvényszéki bírónak a pécsi kir. törvényszékhez; Mody Béla dunaföldvári járásbírói albirónak a pécsi járásbíróshoz leendő áthelyezését.

— **(A pécsi iparos és kereskedő-tanonc iskolák költségvetése)** a folyó 1895/96 iki tanévre a következő adatokat tünteti föl: az iparosanonc iskolánál a bevételek 4395 frtot, a hiányt tehát 935 frtot tesz; a kereskedő tanonc iskolánál pedig 1275 frt bevétellel 2140 frt kiadás áll szemközt, tehát a hiány 865 frt. Ily feltűnő nagy de-

hosszu élet kietlen jövője s a fölől gondolkodott: vajon nem vétene-e az Abday Kristóf emléke iránt tartozó hála és kegyelet ellen, ha valakit, egy életet újra szívébe fogadna?!

Ábrándozásából az ajtó nyílására rezzent föl. Kolos Feri lépett be.

Abdayné ujjával esendőt intve, helyet mutatott neki a beteggel szemközt levő divánon; de Kolos Feri csak a botját és kalapját tette le a kijelölt helyre, maga pedig a babaasszonyhoz lépett és minden bevezetés nélkül megfogva ennek kezét, kérő, könyörgő tekintettel nézett szeméibe.

— Már ismét kezdi betyáros tempóit, a sértegetéseit, — suttogá Abdayné — nem volt elég a multkoriskért az áldozat?

— Az egész világot képes volnék rakásra ölni, — felelél halk, izgalomteljes hangon Kolos Feri — de magát még se hagyánám másnak!

— De mondja, miért üldöz engem? Miért akarja lelkemnek békéjét, nyugodalmát megháborítani?

— Ne beszéljen így velem! Ezen a cifra nyelven én nem értek. Pistike, az enyém lesz, vagy pedig —

— Vagy pedig az uram emléké! Igen... azé lesznek örökre!

— Osztozkodjunk hát, nem bánom. Ne mondja Abday Kristóf a másvilágon, hogy Kolos Feri nem gavallér ember. Legyen az első uradé a gondolatod; én megelégszem a csókjaiddal is Pistike!

Abdayné hirtelen föl akart kelni helyéről, hogy ettől a rajongó bolondtól meneküljön. De Kolos Feri elkapva derekát, ölébe vonta s mielőtt a nő kiáltani tudott volna, ajkaival lezárta annak ajkát.

ficit viselését a városi pénztár meg nem bírja, a miért is felterjesztés fog intézteni a kultuszminiszterhez, hogy ezt a két rendbeli költségvetési hiányt fogadják el tárcája terhére.

— **(Anyakönyvvezetői nyomtatványok.)** Baranyamegye anyakönyvvezetőit még ki sem nevezték, a rengeteg nyomtatvány már is megérkezett a vármegyéhez, melyet a 105 kerület közt a lélekszám arányában osztanak ki fajták szerint. A megyei főszámvevő egy hete dolgozik már a szétosztási tervre, mely tekintve az egyes nyomtatványokból szétosztandó iver különböző mennyiségét, valóságos lélekölő munka. Minden anyakönyvvezető kap 3—3 bekötött anyakönyvet, mely az eredeti példányt képezi. Egy-egy ilyen bekötött eredeti példány 600 lapot, vagyis 300 iver tartalmaz, a 105 hivatal tehát e könyvekben összesen 31.500 berubrikázott iver kapott. Ezen kívül a következő nyomtatványok lesznek kiosztva az egyes anyakönyvi hivatalokban:

Házassági anyakönyv II od példány	1450 iver
Születési „ „ „ „	4350 „
Halotti „ „ „ „	3200 „
Házassági anyakönyvi kivonat	9600 „
Születési „ „ „ „	19200 „
Halotti „ „ „ „	19200 „
Kihirdetési tárgyalási jegyzőkönyv	1900 „
Bizonyítvány a kihirdetésről	3800 „
Anyakönyvvezetői felhatalmazás	3800 „
Erről szóló jegyzőkönyv	950 „
Ugyanaz főispáni engedély alapján	3800 „
4. sz. minta kül- és beliv	550 „
Tanusítvány keresztelés céljaira	15200 „
„ „ „ „ temetés „	19200 „
8. sz. minta kül- és beliv	475 „
Törvényes képviselő beleegyezése	3800 „
Szülői beleegyezés	3800 „
Jegyzőkönyv gyámh. beleegyezésről	1900 „
„ „ „ „ jóváhagyásról	1900 „
„ „ „ „ kih. elrend.	1900 „
Nyomtatvány a min. utasítás 30. § alapj.	1900 „
„ „ „ „ 34. § „	38000 „
„ „ „ „ 35. § „	1900 „
„ „ „ „ 36. § „	28800 „
„ „ „ „ 36. § „	9600 „
„ „ „ „ 46. § „	550 „
„ „ „ „ 75. § „	9600 „
„ „ „ „ 77. § „	3800 „
„ „ „ „ 89. § „	9600 „
„ „ „ „ 90. § „	950 „

Osszesen tehát **224.975 iver** papiros lesz szétosztva, a mihez hozzászámítva a bekötött példányok papirosát Baranya vármegye **256.475 iver** állami papirost kapott az anyakönyvi intézmény életbeléptetésével, mely rengeteg papiros mennyiségnek sulya 7651 és fél kilogramm; ha pedig kiterítünk ezt a sek papirost szép sorjában egymás mellé, hát éppen 69.052 négyszög méter területet foglalna el.

— **(Nyomozások.)** Lopás büntette miatt terhelt Makarist Erzsébet szolgáló Pécsről ismeretlen helyre távozván, országsszerte leendő köröztetése elrendeltetett s az összes hatóságok felkéretnek, hogy feltalálás esetén a pécsi kir. törvényszéki fogházba szállíttatása végett a legközelebbi kir. ügyésznek

E pillanatban Tapolcay nagyot sóhajtván s általában mosolyogva, olvatagon ejtette ki a nevet:

— Eszter!... Eszter!...

Abdayné ezt hallva, egy pillanatra elsápadt, s egész testében megremegett. De aztán heves öleléssel karolta át Kolos Feri erőteljű duzzadó, vastag, férfias nyakát.

— Csak a halál vehet el tőlem — mondá még jobban magához szorítva őt Kolos Feri — de még avval is bírokra kelek, mielőtt letéphetne erről a kebléről, melyben első látásodra kigyulladt a szerelem gyehennája!

— Te haramia, te bandita, — nyögte lecsukott szemekkel, örületes extazissal a csokoládbaba, — nem bánom hát, ha el is kárhozik testem, lelkem abban a lángoló tűzben, melynek pokla a te szíved, te gyűlöletes... te gyilkos... te édes... te örök szerelemem!

A csertetői és a láposi kastélyok ormain háromlós lobogók lengenek. A vén falak meg csak úgy nyögnek a tölgylevél guirlandeok sulyától. Nagy itt is, nagy amott is a hejehuja. Hogyis ne, mikor egyikben is, másikban is nászt ülnek?

Ott Kolos Feri meg a Holba Stefáni kezeit kötik össze a stólával: emitt a láposi gyöngyvirágot, Kolos Esztert vezeti el a kis házikápolna oltárától karontfogva Tapolcay Imre

Hanem a csertetői násznépet ugyancsak felúttette ez a felkerge Kolos Feri. Mikor a menyasszonytanc követtezett volna, mindenhol keresték a szép menyecskét a vendégek, de bizony sehoh semmi!

Elszöktette előlük a feleségit a bolondos és nem is kerültek elő, csak egy félév leforgása után.

átadni sziveskedjenek. Személy-leírása: 35 éves, róm. kath. szakácsnő, termete közép, haja szőke, szeméi kék, arca hosszas, különös ismertető jele: jobb szemére vak. — Csalás miatt terhelt Grimm Lajos 40 éves, izr. nős, volt uradalmi kasznár országsszerte leendő köröztetése elrendeltetett. Feltalálás esetén felkéretnek a hatóságok, hogy szökésben levő Grimmet a legközelebbi ügyész útján a pécsi kir. törvényszéki fogházba kísértessék.

— **(Miért nem söprik a király-utcát?)** Ezzel a kéréssel fordultak a mai nap folyamán szerkesztőségünkbe: mi természetesen választ nem igen adhatunk. Hát miért is nem söprik? Már az egy kicsit furcsa dolog, hogy a város egyetlen díszes utcája piszkos, heteken keresztül mocskos borítja az aszfaltot; ha idegen jó városunkba, biz megütköznek a tisztátalanságon. Ajánlanánk a városnak egy jó nevű seprűkötő céget, de hisszük, hogy seprője van, csak seprtetni kell vele.

— **(A kofák monopoliuma.)** Mint illetékes helyről értesülünk a napokban Bácskából két vagon gyümölcs érkezett városunkba, melynek hivatalosa lett volna hogy a nagy közönség között — első kézből — olcsó áron eladassék, azaz ne üljenek rá a kofák s árusítsák méreg drágán a tőlük megszokott módon. Pedig úgy lett. Alig érkezett meg a két vagon bácskai gyümölcs, máris ott termett a kofa had s néhány óra múlva elharácsolta az egész készletet. Ez a tulajágig gyakorolt kofa monopolium már kezd elviselhetlen lenni a publikum részéről, mely ilyen formán teljesen a kofák méreg drága áruira van szorítva.

— **(Elveszett.)** Tegnap este 8—10 óra között az Ágoston-utca körül husz darab nikkal kánál elveszett. Megtalálója jelentkezzék a rendőrnél.

— **(Szeptember.)** Odakünn a szabadban a mező, az erdő fölött jóllehet még a derekas kánikula van, estefelé nyirkosodik már a levegő és a rakoncátlan szellő ugyancsak üzi-hajtja az ökönyvát. A levegő már nem acélszillogású és oda az ég pereme felé szürke gomolyagok verődnek össze esténként. A mezőn, a réten már az őszi kikerics az uralkodó és a füvek eleven zöldje valami bágyadt halvány színbe megyen át, mintha csak érezné a közelgő hervadást. A boszorkánypihe, a legényhűség virágait már szétfutta a szeptemberi szellő és belegabalyította az ökönyv tapadó szövetebe. Tarló alig akad itt-ott és a kukorica is mindegyre sárgább, zörgősebb lesz veszedelmére a tapsifüles nyulaknak és rókáknak. Persze, persze! az őszi lucernát is lekaszálták már és a kukoricába szorult a róka, a nyul; a határok bokrai és reketyései közé pedig a fűrj meg a fogoly. A hangtalan csöndet a mező fölött puskaropogás töri meg és a szél acélkékszinű füstöt kerget szerte szét. Hogy ne! hiszen innen onnan három hete már, hogy oda künn áll a nagy szezon és megkezdődött a nyulak veszedelme.

— **(Veszekedő testvérek.)** Elismert veszekedők Mohácsra a Tunkovics testvérek, kik nemcsak hogy másokkal háboruskodtak, sőt egymás között is állandó volt a civódás. Tunkovics Mihály folyton becsmerelte öcsését Józsefet, ki ezen feldühödvé — boszut forralt bátyja ellen, mit nem sokára foganatosított is. Folyó év június hó 13 án, vasárnapi nap lévén Tunkovics Mihály édesanyja látogatására indult, ki fiánál Józsefnél lakott. Alig lépett a szobába, újból civakodni kezdettek, végül József forgópisztolyt rántott elő, s azt panaszosra fogta, majd négyezer reá lött, de a négy lövés közül csak az utolsó horzsolta keveset bátyja homlokát. Midőn Mihály érezte, hogy homlokán vérzik, kést ragadott kezébe, melylyel majd védi magát, de csak pillanat műve volt, az emberi érzésből teljesen kivetkőzött Tunkovics József kikapta kezéből a kést, s azzal ellenfelét — megszurta. Jellemző Mohácsra: a bizonyító eljárás alkalmával kiűnt, hogy ugy fenti vádlott, panaszos s az összes tanak vadúzasságban élnek, mi azutan folyamánya annak az örökös herce hurca verekedésnek. Kir ügyész erős felindulásban elkövetett szándékos emberölés kísérletét látja fennforogni, a fenti ügynél tudva azt, hogy már előző nap is fenyegette József bátyját, miért is vádlottat ahhoz mérten kéri elítélni. A kir. törvényszék Tunkovics Józsefet — részben elfogadva kir. ügyész ajánlatát, másfél évi börtönrre ítélte, mi ellen ugy vádlott, mint kir. ügyész felebbezést jelentettek be.

— **(Sztrájk a Zsolnay-gyárban.)** Addig addig mesterkedtek, míg végre bekövetkezett: a Zsolnay gyár munkásai beszüntették a munkát; még pedig ma 160-an, és holnap 140-en. A mint annak idején megirtuk, a lármás vezetők által felbujtatott munkások oly követelésekkel léptek föl munkaadójuk ellen, melyeket ez nem teljesíthetett, tehát szeptember 1-én a törvényes 14 napi felmondást megeselekedtek, a ma holnap járván le, a 300 munkás kikapja bérét, munkakönyvét, és mehet arra, a merre neki tetszik. A ma kiállottak akkord munkások lévén, munkájukat befejezték, tehát nincs több keresetük a gyárban, a hol még valami 5 régi munkás és mint egy 600 napszámot maradt, a kik nem csatlakoztak a sztrájkolókhoz. Munkás-körökben erősen állítják,

hogy a külföldről érkezett segélypénz bőven van, elég lesz vagy két hétig, a mely hosszú idő alatt a gyáros mégis csak meg fogja magát gondolni és felveszi az alkudozások fonálát; mert hát temérdek a megrendelése. A mint más oldalról értesülünk, Zsolnayék semmi esetre se fognak szóba állani a most kilépett munkásokkal, hanem bármint áldozat árán is más vidékről hozott munkaerővel pótolják a most kilépetteket, a kikből az első csapat már hétfőn megérkezik. Így hát csupán azokon az elboldondított szegény munkásokon lehet szánaokozni, a kik családok ember létükre belementek a mozgalomba; mert hát a Zsolnay-gyár két hét múlva is állani fog, de nekik már két hét múlva megszűnik a segedelem, a mi majd lelohasztja a sztrájkolási kedvet.

— **(Ki katonai kötelezettség fentartása mellett óhajt házasodni.)** A következő érdekes folyamodvány jutott kezeink közé:

Nagyméltósága m. kir. Honvédelmi m. kir. Ministerium! Alulírott azon alázatos kérelemmel fordulok Nagyméltóságodhoz, miszerint kegyeskednék a nősülési engedélyt katonai kötelezettség fentartása mellett megadni. Indokaim következők: / alatt becsatolt családi értesítő tanúsága szerint szüleim elhaltak, fivérem és nővéreim távol vannak, // alatt bemutatom, miszerint fivérem s nővéreim semmi kifogást nem emelnek nősülésem ellen, mit is sajátkezű aláírásukkal kinyilatkoztattak. /// alatti bizonyítvány tanúsága szerint 1887-ik évtől maiglan is mint festő segéd működök — mit most önállóan óhajtának üzni — ebből a szempontból kiindulva, egy boldog családi tűzhelyt óhajtának alapítani, mit csakis Nagyméltóságodnak kegyes megadásától függ; miért is kérem alázattal Nagyméltóságodat, kegyeskedjék egy szerető ifjat az élet boldogságába olvadni — „katonai kötelezettség fentartása mellett.“ Kérésem alázatos megújítása mellett vagyok legalázatosabb szolgálója (aláírás nélkül.)

Ötven krajcaros bélyeggel ellátott eredetiről.

Nyilatkozat. Alulírottak ezennel kinyilatkoztattuk, miszerint testvér édes öcsénk, Mikola Tivadar, ki önállóan családi tűzhelyt óhajt alapítani, nősülésében részünkről semmi nemű akadály fenn nem forog. Mit is sajátkezű aláírásunkkal bizonyítjuk. Pécsen, 1895. szeptember hó 2-án. Mikola Ignác sk., Mikola Éva sk., Mikola Magdolna sk., Mikola Mária sk.

Érdekes a dologban, hogy a kérvényt egy a vármegyeházán dolgozó diurnista koncipiálta.

— **(A millenium lapja)** Az ezredéves kiállítás területén tudvalevőleg csak egyetlen napilapot fognak nyomni, melynek kiadására a kiállítási igazgatóság pályázatot hirdetett, miután a ma létező napilapok nem tudtak megegyezni egy közös orgánumban, mely a konkurrenciát kizárta volna. Mint értesülünk, most a kérdés megoldásának oly módja merült fel, mely egy a napi sajtó, mint a kiállítás és a közönség igényeit legjobban ki fogja elégíteni. A privat nyereszkesedés kizárásával ugyanis egy oly napilap fog keletkezni, melynek tiszta jövedelme jótékony célra fog fordíttatni, még pedig a három legnagyobb közművelődési egyesület, az E. M. K. E., a felvidéki és a dunántúli közművelődési egyesületek, valamint a magyar hírlapírók nyugdíjintézete fognak abban osztozkodni. A lap politikával nem s főképen csak a kiállítással és a milleniumi ünnepségekkel fog foglalkozni. Címe „Ezredév“ lesz. A közművelődési egyesületek között most folynak a tárgyalások s mihelyt a három elnök Széll Kálmán, gróf Károlyi István és gróf Bethlen Gábor Budapestre érkeznek, a közös ajánlatot beadják a kiállítás igazgatóságához.

— **(A féltékeny gavallér boszuja)** Két gavallérról s egy kis leányról szól az ének. A gavallérok elég jól megtermett fiatalemberek, míg a lányka olyan kis penészvirág. A állandó udvarlója a budai külvárosi penészvirágnak, míg B. ur csak olyan statisza, ki üres óráit másra nem tudja felhasználni, mint hogy kurizál: olesó, de hálátlan mulatság, mint azt a következő eset bizonyítja.

Már rég feltűnt B. nek A. tulságos féltékenykedése, de ő ezzel nem törődött, hisz nem tesz ő semmi olyan dolgot, mi arra mutatna, hogy ő a lánykát el akarná szeretni a hosszú sváb gyerektől. Teltek napok, hetek, A. féltékenykedése tetőpontra hágott, úgy hogy a mit sem sejtő B.-t folyton piszkálta, sértette, mi ellen ez utóbbi már egy esetben elégtételt vett magának; ez még jobban bántotta a feldühödött szerelmest, s a penészvirággal összeesküdött B. ellen.

Tegnapelőtt este B. egész jóhiszeműleg a lányka ablaka alatt sétált, mikor is egyszerre hideg borzongás jarta át testét — leöntötték egy tál hideg vízzel. Düh szállta el B. t s fel akart rohanni az emeletre, hogy elégtételt vegyen magának a rajta elkövetett szégyenért, de míg így tételődött magában — zsuppsz!! — másodsor is le volt öntve. Mint egy felbőszült oroszán rohant most a kapu felé B., de az az be volt zárva. — Rossz tréfa volt — mormogott magában az átázott fiatalember — de még meglakoltok érte. Ez alatt az emeleti terrasszon A. és penészvirág kárör-

vendve vigyorogtak, a vizboszu sikerült. Mint értesülünk az ügy a járásbírószág elé kerül.

— **(A borju meg a kutya.)** A kapitányi szoba előtt, a többi idézettek meg panaszosok között állt ma reggel egy öreg külvárosi gazda, kezében a „pöcsét“-tel. Várt lelkiismeretesen, míg a sor reá került, akkor bement s benyújtja az asztal fölött a czédulát.

— Ehun e — mondja. — Nem tudom mért hívtak?

Azt tudvalevőleg soha sem szokás tudni, hogy kit miért hívtak. Ennélfogva meg kell nézni az aktát, amiből kitűnik, hogy gazduram egy tehenet járat a legelőre hazulról, de csak borju után fizeti a fűbért.

— No az nem úgy van, — mondja gazduram. — Borju az csak, nem tehen.

— Már hogyné volna tehen?

— Nem tehen! — veszi föl a szót újra a gazda — mert nem volt még borju.

Ez logikának logika ugyan, de nem igaz. Ezt érzi gazduram is, mert lehajtja a fejét s míg csizmája orrát nézegetné, újból megszólal:

— Borju az, uram.

Ebben a pillanatban berohan egy hölgy. Utána berohan egy kisebb társadalmi ur, egy városi eb vadász, köznyelven sintér. A hölgy azonnal elkezd mondani a rettenetes injuriát, ami vele esett. Ugyanis kutyáját befogta a szabad ebvadász, mert nem volt a nyakán a bárca.

— Igaz ugyan, — folytatja — hogy nem volt a nyakán a bárca, de kérem szépen, a kutya nem nagyobb, mint az öklöm.

Gazduram, aki eddig a birságtól való menekvés gondjait forgatta fejében megszólal:

— Akkor mint egy borju.

A hölgy haragosan tekint rá:

— Nem igaz.

Gazduram azt mondja erre:

— Tanukat hozok rá.

— Mire?

— Hogy akkora, mint egy borju. Még fia se volt neki.

— Persze nem volt, — vág a szavába az aszszony — nem is lehetett. De az nem igaz, hogy akkora, mint a borju.

Gazduram csak azt feleli:

— No mán pedig hijába beszél, mert az akkora! A hölgy kitör:

— No hát ez már mégis szemtelenség. Mit avatkozik maga az én ügyembe?

— Hát ki avatkozik a maga ügyibe? — kérdezi gazduram, megszikkálva kezefejével borostás alát. — Én a tehenemről beszélek.

— No látja kend. — szól a kapitány diadallal — hogy tehen a borju.

— Ah! — mondta meglepetten a hölgy.

— Hüm, — köszöriült a torkán gazduram — ha így vallatik az embört.

TÁVIRATOK.

— **Öngyilkos miniszteri titkár.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Fischer miniszteri titkárról a vizsgálat kiderítette, hogy kártya-adósságai miatt, melyek kifizetését vagyonos anyja megtagadta, öngyilkossá lett.

— **Zelenka újra megválasztva.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A lemondott Zelenkát 297 szóval 4 elleneben újból megválasztották püspöknek.

— **Távozó törvényszéki elnök.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Zsittvay Leó távozását és nyugalomba vonulását bevezetett ténynek mondják, helyére Mészöly, a szegedi törvényszék elnöke jön.

— **Gyilkos hajóskapitány.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosi rendőrségnél ma egyik dunai hajóskapitány bejelentette matrőza eltűnését. A nyomozás kiderítette, hogy este a kapitány maga lökte a Dunába, mert félt a matrőz leleplezéseitől. A nyomozás titokban (?) tovább folyik.

— **A szerb kormány részvéte.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szerb kormány budapesti konzula útján kifejeztette a miniszterelnöknel részvétét László főherceg elhunytá fölött. Bánffy b. azonnal közölte József főherceggel.

— **Badeni gróf ismét Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Badeni gróf ma reggel Bécsbe érkezett. A király még a mai nap folyamán fogadta, a kinek előterjesztette a kabinet listáját.

— **Nagy gyárégés Triesztben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Triesztben a Modiano-féle papirgyár a dühöngő szélviharban teljesen leégett. Több ezer munkás vesztette kegyerét.

— **Királyunk elutasása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Stettinben Vilmos német császár királyunkat tegnap délután kikísérte a pályaudvarba, szíves bucsu után királyunk Bécsbe utazott. Fél hatkor a szász király is elutazott.

— **Jogászok gyűlése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bremában a jogászgűlésen Markel ügyvéd felköszöntötte Ferenc József királyt.

— **Királyunk elismerése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Királyunk a stettini hadgyakorlat megbeszélésénél hosszabb beszédben fejeste ki elismerését a német hadsereg iránt. A törzstisztek háromszoros „Hoch“-ot kiáltottak. A diszmenetelés alkalmából királyunk a revét viselő hadsereg redet saját maga vezényelte. Mindenfelől mondották, hogy nincsen lovas, a ki uralkodónknál szebben és jobban ülné meg a lovat. — Vilmos császár a nevet viselő vértesszereket szintén maga vezényelte.

— Felejthetlen benyomást gyakorolt az a két beszéd, melyet a parancsnokokkal tartott értekezlet végén uralkodónk és Vilmos császár mondtak. Vilmos császár szerencsésnek mondotta magát, hogy hadserege szövetséges barátjának és a szász királynak szeméi előtt tanúságot tehetett a maga derék voltáról. Az osztrák-magyar hadsereg zászlóit legutóbbi időben gyászfátyol lengedezte körül. A gyász épp úgy érintette a német hadsereget is. Ausztria császára és Magyarország királya volt az első, a ki Köszegnél fényes példát adott ily nagy gyakorlatok tekintetében. A példa itt utánzásra talált. A hadsereg nevében „Hurrah“-t kiált Ausztria császára és Magyarország királya. Egetverő háromszoros „Hoch!“ kiáltás kísérte a császár szavait. — Ferenc József király is hosszas beszédet mondott. Örömet nyilvánította, hogy elválaszthatatlan szövetségesének bámulatos hadi erejét láthatta. Élteni Németország hadseregének legfőbb hadurát. Háromszoros döngő „Hoch!“ volt a felelet erre a beszédre is.

— **Ottó főherceg látogatása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ottó főherceg Budapesten létekor meglátogatta Bánffy bárót, de nem találta honn, tehát csakis névjegyét hagyta hátra. A főherceg a miniszter bécsi vizitjét akarta visszaadni.

Nyilvános előadások.

Szeptember hó 16-án.

Előadó Dr. Dobi Imre.

- Schwarz Lipót — Gyuró István d. e. 9 óra.
- Fischhof Ignác — Kohn József d. e. 9 óra.
- Löbl Mihály — Oblath A. d. e. 9 óra.
- Rauschenberger Antal — Pritz József és társai d. e. 9 óra.
- Gyüd község — Bökönyi János és tsa d. e. 9 óra.
- Dr. Kereky Mihály — Dollinger János d. e. 9 óra.
- Krausz Armin — Zakariás Antal és tsa d. e. 9 óra.
- Präger Samu — Lázár István d. e. 9 óra.
- Podlucányi Attila — Deáki Sándor délelőtt 8 óra.

Művészet, irodalom.

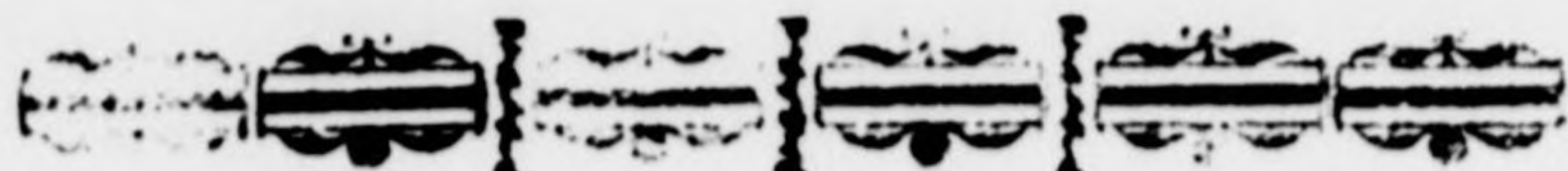
— **Ezer év meseköltése.** Benedek Elek nagyszabású könnyvéből, az egyelőre öt kötetre tervezett Magyar Mese- és Mondavilágból, tudvalevőleg már megjelent a harmadik kötet. Most már a negyedik kötet füzetei jelennek meg egymásután s így bizonyos, hogy a milleniumra megjelenik mind az öt kötet. Legutóbb 5 füzetet kaptunk egyezzerre (29—33), tele szebbnél szebb mesékkel és mondákkal, melyeket Benedek az ő páratlan mesemondó talentumával oly megkapóan mesél el, hogy nemcsak a gyermekvilág, de a nagyközönség is nagy lelki gyönyörűséggel olvashatja azokat. Ezekből a mesékből megtanulhatja az új nemzedék a tiszta szép magyar nyelvet s a mi különös előnye a könyvnek, pedagógiai szempontból is bátran adható a gyermekek kezébe. Maga a kultuszminiszterium is minden egyes kötetből több száz példányt rendelt az állami iskolák részére. A Magyar Mese és Mondavilag-ot az Atheneum adja ki. Minden kötetben száznál több eredeti illusztráció van Széchy Gyulától. Egy-egy kötet ára 3 frt. de megrendelhető füzetekben is. Az öt kötet 50 füzetre oszlik s egy egy füzet ára 25 kr., 10 füzet előfizetési ára 2 frt 50 kr.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felolószerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.



Nagy tűzijáték!

A hírneves és sok kiállításon kitüntetett pyrotechnikusok

CZVETKOVICS FIVÉREK

é hó 15-én vasárnap a Tettyén

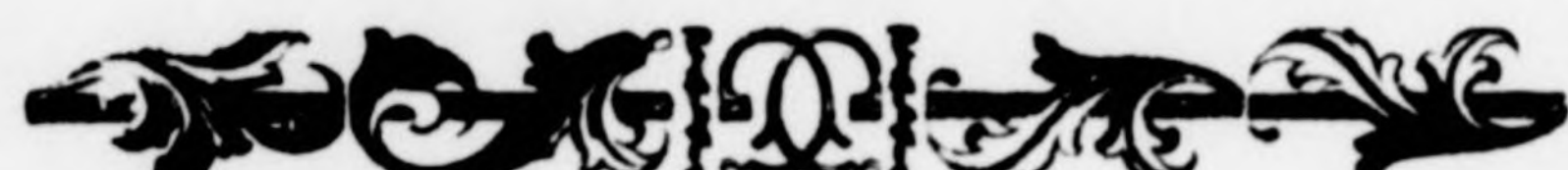
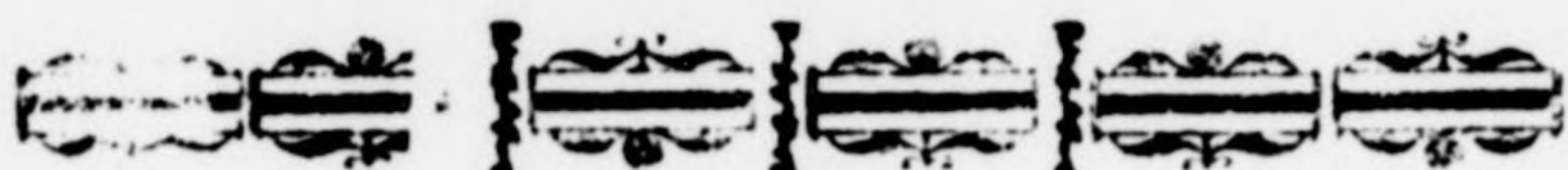
fenyes tűzijátékot

6 részletben rendeznek, diszes, mulattató műsorral, összekötve nagy

hangversenyvel

Kezdete a hangversenynek délután 3 órakor, a tűzijátéknak este 7 órakor.

Belépti-díj személyenkint 20 kr.



5118. sz.
t.lk. 1895.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbírósa mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Barásin Simonné szül. Novosselan Kátó darázi lakos végrehajtatónak, Uskovics Pávó darázi lakos végrehajtást szenvedő ellen 40 frt tőkekövetelés és járul. iránti végrehajtási ügyében a dárdai kir. jbiróság területén levő Daráss községben fekvő, a darázi 115 sz. telekkönyvben felvett 247. hsz. 112. sz. ház, 285. és 3846. hsz. ingatlanra 322 frt kikiáltási árban, a bgmároki 136. sz. tjkvben foglalt 31 frt 97 kr. szőlőválsággal terhelt + 2438. hsz. szőlőre 80 frt kikiáltási árban, ugyan ezen tjkvben foglalt 26 frt 92 kr. szőlőválsággal terhelt + 2225. hsz. ingatlanra az árverést 78 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1895. évi szeptember hó 30. napján d. e. 10 órakor Darásson és délután Hgmárokon** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alulis eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 32 forint 20 krajczárt, 8 forintot és 7 forint 80 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. 60. törvényezikk 42. § ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. jbiróság mint telekkvi hatóságna: 1895. évi julius hó 30. napján.

Eladó bíró helyett
Balasko János
kir. járásbíró.

853. sz.
1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírósa 1895. évi 6146. számú végzése következtében, Dr. Bodó Aladár javára, Mangold Julcsa és Mangold Zsigmond ellen 15 frt s jár erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján felúlfoglalt és 378 frtra becsült szobabutorok és felszerelésekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbírósa 11968 1895. sz. végzése folytán 15 frt tőkekövetelés, ennek 1895. évi február hó 6. napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 15 frt 5 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig **Pécsett, Nepomuk utca 13. sz.** leendő eszközlésére **1895. évi szeptember hó 21-ik napjának délutáni 1/4 órája** határidőül kitzetetik és ahhoz a a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsett, 1895. évi szeptember hó 8. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó

1346. szám.
1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírósa 1895. évi 15138. számú végzése következtében Dr. Müller János ügyvéd által képviselt, Dobos Mihály János javára, öz. Majer Józaetné Pordán Borbála ellen 8 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján felúlfoglalt és 468 frt 40 krba becsült letartott gabona termésekből álló ingóságok, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. jbiróság 17529. 1895. sz. végzése folytán tőkekövetelés, és összesen 21 frt 93 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig **Magyar Peterden 47. sz. a.** leendő eszközlésére **1895. évi szeptember hó 24-ik napjának délutáni 3 órája** határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsett, 1895-ik évi szept. hó 7. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó

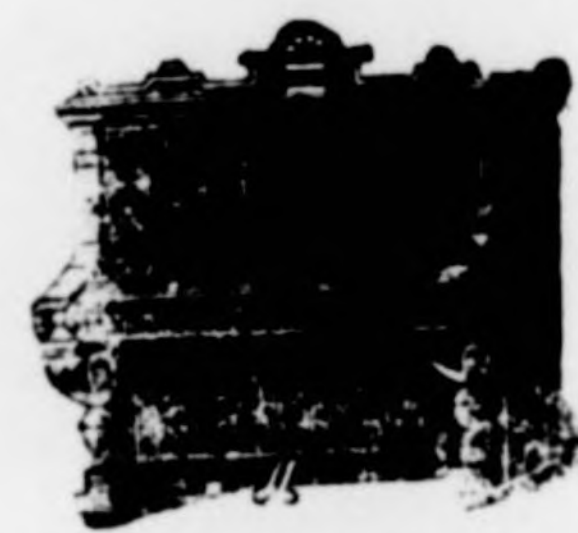


ZONGORA RAKTÁR



XXXXXXXXXX

és



**kölcsönző
INTÉZET**



XXXXXXXXXX

THIERFELDER A. BÉCS

VIII. Burggasse 71.

**Legnagyobb raktár zongora és harmóniákban.
Eladás készpénzfizetés és részletfizetésre.**

Olcsó kölcsön díjak.

Bécs és a vidék részére

Hirdetések jutányos áron vállaltatnak el.

Alapított
1867-beu.

Benedek Gábor és Testvére

Alapított
1867-beu.

aranyművesek és órásk

BUDAPESTEN, Kossuth Lajos-utca 17. sz.

A közelgő őszi évad alkalmából, van szerencsénk a n. é. közönség b. figyelmét országszerte ismert cégünkre felhívni.

Arany-, ékszer-, ezüst-áru és óra-raktárunkat

a legdivatosabb tárgyakkal dűsan felszereltük, és ugy jutányosság, mint izlésesség tekintetében a legkövetelőbb igényeknek is megfelelünk. Ugy, mint idáig, ugy a jövőben is, különös gondot fogunk a vidéki megbízások elintézésére fordítani. Nem tetsző tárgyakat vagy kieserélünk vagy azokért a pénzt is visszaadjuk. — Megrendelés esetén, kérjük a kívánt tárgynak megközelítő árát velünk közölni. Minden tárgy valódiságáért irott jótállást nyújtunk.

Arany-ékszert ingyen és bérmentre küldünk.